

Tjeckienminnen 27-30 november 2008

Torsdag 27.11 2008

Det är tidig morgon, ja ännu nästan natt, mörkt ute och ruggigt kallt. 17 sömniga Con Brioiter har just öppnat sina ögon och yrvaket kravlat sig ur sina sköna sängar. Man kan undra; varför?

Jo, tillsammans med över 300 damkörssångare från hela Svenskfinland skall dessa 17, som samtidigt representerar den nordligaste delen av FSD:s område, just börja sin långa resa mot Tjeckien och Prag. Två chartrade flygplan skall föra dessa damkörssångare till den i adventsskrud prydda staden där det pågår en festival för körsångare.

Ett av flygen lyfter från Vasa och det andra från Helsingfors. CB:arna är på väg till Vasa denna okristligt tidiga morgon. Dahls buss har plockat upp resenärerna utefter vägen och i CB:bussen ryms också körsångare från Jakobstads damkör, Nykarleby damkör och damkören Aquarell från Vörå.

När vi med vårt bagage kom in i ankomsthallen vid Vasa flygfält, hördes redan på avstånd sång. Förbundsdirigenten Noomi Elfving var då redan i full gång med att elda upp koristerna genom att öva bitar av den digra repertoar som vi rustat oss med inför resan. Repertoaren i sig behövde inte vägas i incheckningen, för den fanns lagrade i våra minnens hårddiskar, vi skulle nämligen sjunga allt utantill. Hela 15 sånger på repertoaren!☺

Nu började det tålmodsprövande väntandet innan all incheckning var avklarad och vi kunde gå ut till det väntande flygplanet.

Uppställning och fotografering utanför planet....och så bar det iväg upp i det blå.

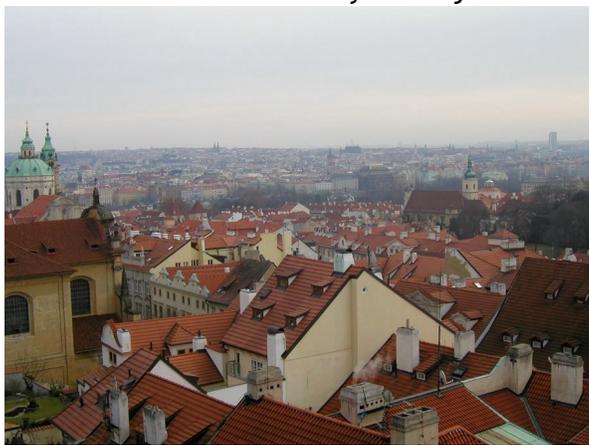
Humöret var på topp. I himmelen är det som alltid lika städat; som vissa CB:are redan förut kunnat konstatera. Så var vi förstås både hungriga och törstiga, och en hungrig CB:are är absolut inte att leka med som vi vet, så lite av en smärre kris blev det innan maten kom. Ännu större blev krisen när maten skulle tuggas ner med möda, i dessa utsvultna torra CB munnar, utan någon som helst dryck! Först efter maten anlände drickat. Då var luften redan full av damm från dessa ökentorra halsar. Men allt sådant glöms så fort i det supertrevliga sällskap som utgjorde stommen i denna resa.

Vi anlände till Prag.

Vädret denna dag var betydligt varmare än väntat, någon liten snöfläck skymtade, men annars var det som en senhöstdag hos oss. Men de andra dagarna sen var betydligt kallare, så frysa det fick vi nog minsann också.

Bussresa till hotellen, promenadsträcka sista biten då gatorna var så trånga nära hotellet att det var en omöjlighet för bussen att ta sig dit, incheckning på de små men prydliga rummen...Nu kunde äventyret börja....☺

Prags röda hustak....

Första kvällen avnjöt vi en välkomstmiddag på ett kloster i Prag. Det är inte så många platser som kan servera mat för över 300 gäster på en gång, men här rymdes vi. Det var ett magnifikt ställe, maten var god, vinet och sången flödade. Underhållning i form av musik, sång och dans av lokala förmågor bjöds vi också på. En trevlig början på en trevlig vistelse i Prag.

Lokal sångfågel....

Under bussresan tillbaka till hotellet fick vi också en titt på denna vackra stad i kvällsbelysning.

Fredag 28.11 2008

Utanför kulturhuset där samövningen hölls....

Följande dag efter frukosten promenerade hela skaran på 312 damer och en

dirigenter till en övningslokal för att öva vår repertoar. Den var förresten vår enda gemensamma övning. Vi gick utmed sneda och vindlande gator som alla såg nästan likadana ut, det skulle visa sig flere gånger att det var svårt att orientera sig i denna stad. I informationen sades det att övningslokalen fanns på gångavstånd från hotellet. Hm, visst stämde det för vi gick ju dit, hela vägen. Men det var en mycket, mycket lång promenad, i ett mycket, mycket kallt väder!

Efter denna något kaotiska övning nere i Kulturhusets källare bar det iväg med bussar till andra sidan floden Moldau. Där besökte vi ett gammalt slott ledsagade av ivrigt berättande guider, som också ledde grupperna över Karlsbron tillbaka till våra hotell.

Den stiligaste guiden med de vackraste ögon vi sett ☺

En del grupper var så säkra på sin egen förmåga att själva ta sig tillbaka till andra sidan floden att de vandrade utan guider. Så gjorde också en del av Con Brioiterna, men deras färd kunde ha slutat någonstans i Ungern om inte en hjälpsam mansperson med ett leende på läpparna visat de något förvirrade CB:arna på den rätta vägen. Orsaken till denna vilsevandrig stod att hittas i kartan, den version vi hade var nämligen tryckt upp och ned ☺! Inte att undra på att vi kom helt åt fel håll!!

Karlsbron

Väl komna över Karlsbron var dessa CB:are igen en gång så hungriga att de nästan hallucinerade av näringsbrist. Då smakade det otroligt gott med varm surkålssoppa och "flytande pepparkaka" på en mysig "flytande" restaurang.

Denna dag som redan varit så full av äventyr fick ett värdigt slut i och med den kyrkokonsert som hölls i St Nicholas kyrkan i centrala Prag. En stämningsfull konsert med 50-talet åhörare och 312 sångare. Den konserten gick verkligen från hjärta till hjärta

De fyra solisterna i "Fridfullt i drömmar"

Efter konserten samlades CB:arna för en gemensam middag på en mycket trevlig liten restaurang, där vi åt gott och där vår spontana sång verkligen uppskattades.

Lördag 29.11 2008

Förmiddagen fick vi spendera fritt, och då shoppades både halsdukar, julgransbollar, smycken, pepparkaka i flytande form, skor och allt möjligt annat.

På eftermiddagen deltog vi i en utomhuskonsert på Old Town Square. Där sjöng vi glada julsånger med tomteluvor på huvudet under ledning av Noomi Elfving och Ia som ledde oss i Wangol! Nu hade vi verkligen stor publik som på allvar uppskattade vår sång.

Det vimlade av tomtar....

Dirigent och körmamma i sina bästa luvor...

Festivalens gladaste tomtar....

På lördag kväll ordnades en båttur på floden Moldau med god middag till tonerna av musik och vackra vyer "i mörkret" längs floden.

På söndagen reste vi hem. Hemresan gick bra och nu fick vi t.o.m dricka på samma gång som vi åt. Trötta, lyckliga och många upplevelser rikare steg vi slutligen in i Dahls buss vid flygfältet i Vasa, och Vidar körde oss alla tryggt till våra hemorter. En minnesrik resa till en vacker kulturhistorisk stad man gärna skulle återvända till.

Prags stolthet, det astronomiska uret. Den berömda astronomiska klockan från 1400-talet. Enligt legenden var Pragborna så stolta över sitt ovanliga ur som förutom 24-h klocktid bl.a. visar solens, månens och polstjärnans lägen samt stjärntecknen, att urmakaren gjordes blind för att aldrig mera kunna skapa något liknande någon annanstans...Vilken tacksamhet! ☺

Anglarösters klara ljud...

Kanalen vid Karlsbron.

Vindlande, villande gator. Men otroligt vackert överallt...

Lika "städat och reint" på Prags gator som i Ann-Katrins himmel...☺
TACK PRAG! Vi kommer gärna igen.